

Vlaams
Parlement

ingediend op **369** (2014-2015) – Nr. 3
29 juni 2015 (2014-2015)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door Jos Lantmeeters

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
van 13 december 2013

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Hofkens.

Vaste leden:

de heren Matthias Diependaele, Jan Hofkens, Jos Lantmeeters, de dames Lieve Maes, Grete Remen,
de heer Paul Van Miert;
de heer Jenne De Potter, mevrouw Katrien Schryvers, de heren Koen Van den Heuvel,
Peter Van Rompuy;
de heren Willem-Frederik Schiltz, Bart Somers;
de heren Jan Bertels, John Crombez;
de heer Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

de heer Piet De Bruyn, mevrouw Annick De Ridder, de heren Andries Gryffroy, Peter Persyn,
Axel Ronse, Kris Van Dijck;
de heren Robrecht Bothuyne, Dirk de Kort, Ward Kennes, mevrouw Katrien Partyka;
de heren Rik Daems, Marino Keulen;
de dames Michèle Hostekint, Güler Turan;
de heer Wouter Vanbesien.

Toegevoegde leden:

mevrouw Barbara Bonte.

Documenten in het dossier:

369 (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting door minister Annemie Turtelboom.....	4
2. Algemene bespreking.....	5
3. Artikelsgewijze bespreking.....	9
4. Eindstemming.....	9
Tekst aangenomen door de commissie.....	10

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak dit ontwerp van decreet op haar vergadering van 16 juni 2015.

1. Toelichting door minister Annemie Turtelboom

Minister *Annemie Turtelboom* zegt dat het ontwerp te veel verschillende zaken regelt om ze allemaal toe te lichten. Ze beperkt zich tot enkele aspecten van het ontwerp.

De nieuwe Vlaamse Codex Fiscaliteit werd uitgebreid met de regelgeving over de Vlaamse registratie- en erfbelasting. Enkele kleinere aspecten worden daar nu aan aangepast. Voortaan kan ook bij de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) een ruling bekomen worden voor de belastingen die deze dienst int. De tekst is uitgeschreven naar het model van de federale bepalingen zodat de rechtszekerheid gelijkwaardig is. In tegenstelling tot de federale administratie wordt er geen afzonderlijke Dienst Voorafgaande Beslissingen opgericht, maar wel een afzonderlijk besluitvormingsorgaan samengesteld uit ambtenaren die geen gewone dossiers beoordelen. Dat gebeurt om een zekere afstand te verzekeren.

Er komt ook een passende oplossing voor de gemengde rulings, dat zijn voorafgaande beslissingen waarbij zowel de federale als de Vlaamse belastingdiensten betrokken zijn: bijvoorbeeld in geval van een gemengde inbreng in vennootschappen, overdrachten van onroerende goederen met toepassing van hetzij de btw, hetzij de registratiebelasting enzovoort. De aanvraag kan zowel bij de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen als bij VLABEL worden ingediend. VLABEL zal voor de Vlaamse aspecten een bindend advies aan de federale collega's overmaken.

Een tweede aanpassing betreft de una via-regeling. In de Vlaamse Codex Fiscaliteit staan bepalingen, gelijklopend aan door het Grondwettelijk Hof op 3 april 2014 vernietigde federale bepalingen. De Vlaamse Belastingdienst heeft daarvoor een oplossing uitgewerkt die in het voorliggende ontwerp van decreet opgenomen is. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat er een schending is van het principe non bis in idem omdat het Openbaar Ministerie strafvervolgingen kan instellen tegen een persoon die voor dezelfde feiten al een administratieve sanctie kreeg. Daarom wordt in de Vlaamse Codex Fiscaliteit vastgelegd dat, zodra een administratieve geldboete of belastingverhoging opgelegd werd, de strafvordering vervalst. De Raad van State erkent dat met die toevoeging tegemoetgekomen wordt aan de opmerkingen van het Grondwettelijk Hof, maar werpt zelf een bijkomend probleem op waarvoor de Raad van State binnen het tijdsbestek zelf geen oplossing kan aanreiken. Om redenen van juridische zekerheid zal de regering daaraan nog geen gevolg geven, maar de tijd nemen om een sluitende bepaling te vinden. De minister sluit een latere bijkomende aanpassing dus niet uit. Het Grondwettelijk Hof heeft enkel de bepalingen uit de federale regelgeving vernietigd en niet de nochtans identieke bepalingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Zoals gezegd worden die nu proactief aangepast.

In de rechtsleer bleek er twijfel te bestaan over de toepassing van het tarief van de erfbelasting op verkrijgingen tussen een adoptant en een kind van een gewoon geadopteerd stiefkind. Het is altijd de bedoeling geweest dergelijke verkrijging te onderwerpen aan het tarief rechte lijn, maar sommige auteurs hadden daarbij twijfels geuit. Om de twijfel weg te werken, wordt de tekst nu explicieter gemaakt.

De mogelijkheid om het forfaitair passief in te brengen in de aangifte van de nalatenschap wordt positief onthaald als een belangrijke administratieve vereenvoudiging. In de commissie werd gewezen op de mogelijke twijfel bij het forfait van 1500 euro voor schulden van de huwgemeenschap. Het ontwerp van decreet bepaalt nu uitdrukkelijk dat voor het gemeenschappelijke vermogen een forfait geldt van 3000 euro, waarvan er uiteindelijk 1500 euro in de nalatenschap komt.

Met betrekking tot de actualisatie van de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen, heeft minister Annemie Turtelboom al geantwoord op een vraag om uitleg van Jos Lantmeeters (*Hand. VI.Parl. 2014-15*, nr. C273).

Voorts komt er een technische correctie aan het systeem van de meeneembaarheid, die naargelang de volgorde van de verrichtingen een andere vorm aanneemt: een verrekening wanneer de verkoop van de vorige hoofdverblijfplaats plaatsvindt voor de aankoop van de nieuwe woning, een teruggave als de volgorde omgekeerd is. Het concept meeneembaarheid dateert nog van de periode dat de registratie van de akte gepaard ging met een voorafgaande betaling van de verschuldigde sommen. Vanaf 1 januari 2015 is er een ander systeem, waaraan logischerwijze de teksten aangepast worden.

De zogenaamde miserietaks wordt ook verduidelijkt. De doorgevoerde hervorming kan immers geïnterpreteerd worden alsof er een keuzemogelijkheid is. In enkele zeldzame gevallen is de tweede optie, het tarief van 2,5 percent in combinatie met een abatement voordeliger dan de toepassing van het tarief van 1 percent, wat niet de bedoeling is. Om die reden wordt nu expliciet voorzien dat het abatement enkel kan toegepast worden voor overeenkomsten afgesloten uiterlijk op 31 december 2014.

De boeteregeling wordt aangepast. De belastingverhoging wordt gemilderd wanneer de aangifteplichtige spontaan rechtzettingen aanbrengt.

Voorts zijn er nog enkele kleinere aanpassingen zoals de verduidelijking van het begrip familie en gezinswoning. Voor de toepassing van het verkooprecht kunnen onder bouwgrond ook gebouwen worden begrepen die enkel na grondige aanpassingswerken als een woning konden worden beschouwd.

2. Algemene bespreking

Jos Lantmeeters juicht de verbeteringen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit toe, ook omdat die het resultaat zijn van open debat. Met vreugde stelt hij ook vast dat heel wat opmerkingen en onduidelijkheden die parlementsleden aanhaalden, in het ontwerp opgelost worden zodat de belastingplichtige zekerheid krijgt. Hij denkt onder meer aan de forfaitaire kosten, de rulingcommissie en de una via-regeling. Hij informeert naar de datum van inwerkingtreding van de rulingcommissie. Daarvoor moet immers het samenwerkingsakkoord met de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën aangepast worden zodat die kan meewerken aan de gemengde commissie.

Samen met de Raad van State en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen kaart hij aan dat het, hoewel er redelijk wat tijd was, plots snel moest gaan, waardoor er onvoldoende tijd was voor grondig advies, en dan vooral over het una via-principe. Aan de opmerkingen van het Grondwettelijk Hof is al tegemoetgekomen zonder garanties dat er geen bijkomende opmerkingen komen. Hij nodigt de minister uit om daar met de commissie open over te blijven overleggen. Hij wil zijn kritiek op de energievoorwaarden en de gevolgen voor de onroerende voorheffing, die al aan bod kwam in zijn vraag om uitleg, herhalen. Tot slot herhaalt hij dat het geen eindpunt is. Hij roept, zoals hij al meermaals deed, op om de boeteregeling te herzien. Grote verhogingen bij een uitstel om een nalatenschap aan te geven, zijn onredelijk. Hetzelfde geldt voor het voorgestelde artikel 29. Volgens dat artikel vermindert voor een belastingplichtige die na het verstrijken van de aangiftetermijn, en vooraleer de Vlaamse Belastingdienst er zelf op uitkomt, een te goeder trouw vergeten goed van de nalatenschap aangeeft, de belastingverhoging van 20 naar 10 percent. Het lid blijft dat te hoog vinden. Hij vertrouwt erop dat de minister voor aanpassing daarvan open staat.

Bart Van Malderen stelt vast dat, hoewel de hervorming lang genoeg aangekondigd was, er zo lang gewacht is met een ontwerp dat zowel de Raad van State en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen vinden dat ze te snel advies moesten verlenen. De Raad van State moest daarenboven adviseren over iets wat mogelijks gewijzigd zou worden op advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Over artikel 32 zegt de Raad van State dat het gevraagde advies zo breed is dat hij er meer tijd voor nodig heeft. Dat heeft ook Jos Lantmeeters aangekaart.

Hij vraagt of de definitie van bouwgrond in dit ontwerp afgestemd is op de decreten in de Ruimtelijke Ordening. Een gebouw dat niet met normale onderhoudswerken tot woning omgebouwd kan worden, wordt hier beschouwd als bouwgrond. Kan dan een (zonevreemd) bedrijfsgebouw als bouwgrond getaxeerd worden? Zonder meer detail kan de definitie met andere regels in conflict komen.

Bij artikel 3, 2°, rijst de vraag of het onderscheid tussen nieuwbouw en renovatie voldoende gemotiveerd is om taksen en kortingen op te baseren. De spreker kiest ervoor om de efficiëntie als uitgangspunt te nemen. Zowel de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen als de Raad van State hebben bedenkingen of het de beste bepaling is om energiezuinigheid te stimuleren. De memorie van toelichting bevat een extra passage sinds het voorontwerp waarin gewoon staat dat de regering akte neemt van de kritiek van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen over de efficiëntie, maar ze doet daar voorts niets mee. Hij vraagt de regering er toch nader op in te gaan. Zijn fractie zal zich er ook over buigen.

Wat artikel 4 betreft, is hij het ermee eens dat de overheid de leegstand van erfgoed niet mag stimuleren. Termijnen waarin dossiers gesubsidieerd/vergund worden, durven voor dit soort gebouwen echter oplopen. Hij rekent erop dat minister Turtelboom de minister van Erfgoed daarover aanspreekt. Vooralsnog heeft het lid geen weet van die afstemming.

Voor artikel 32 over de una via-regeling, kon de Raad van State onmogelijk op tijd advies geven. Voortaan volstaat het aanhangig maken van een zaak voor een definitieve stopzetting van de fiscale aanslag. Veel blijft echter onduidelijk. Wat gebeurt er bijvoorbeeld bij een opschorting van straf, waar er dus wel een uitspraak is over de schuldvraag maar geen straf gegeven wordt? Moet er in die gevallen niet overwogen worden om alsnog een straf uit te spreken?

Bij artikel 29 heeft de fractie van de spreker een amendement ingediend omdat het nog steeds moeilijk te rechtvaardigen is dat wie te goeder trouw, omdat hij het gewoon niet wist, iets niet aangeeft binnen de termijn maar zodra hij het wel weet spontaan aangifte doet, nu 10 in plaats van 20 percent boete krijgt.

Ook over de ruling zijn er wel wat opmerkingen te maken. Bij haar aantreden was de minister trouwens niet zeker of zo'n dienst nodig was. Naast de datum van oprichting wil het lid ook weten hoe transparant een en ander zal verlopen. Zijn de rulings voor het publiek consulteerbaar? Hij vraagt erover te waken dat burgers niet bij dure bureaus te rade moeten gaan om hun vraag te stellen. Transparantie betekent ook dat er bij het parlement verslag uitgebracht wordt van de activiteiten van de rulingdienst. Hoe zal de onafhankelijkheid van dergelijke dienst gegarandeerd worden? Omdat die aspecten niet geregeld zijn in het ontwerp, heeft de fractie van de spreker ook daar een amendement over ingediend. Uiteraard bevat het ontwerp goede onderdelen, het repareert immers fouten, maar de werkwijze garandeert niet dat het accuraat en precies genoeg gebeurt.

Peter Van Rompuy deelt de mening van de vorige sprekers over de boetes van ongewild laattijdige aangiftes in de nalatenschappen. Als de fiscale administratie overtuigd was dat de belastingplichtige inderdaad onwetend was, schold ze zelfs, contra legem, de boete kwijt. De boete van 20 percent is nu verminderd naar

10 percent, maar blijft hoog. Hij wil mee zoeken naar een andere regeling die voldoende draagvlak heeft in de Vlaamse samenleving.

Niet meer dan een week na de bespreking van het ontwerp over de strategische adviesraden, buigt de commissie zich nu over een ontwerp waarbij zowel de Raad van State als de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen zich kritisch uitlaten over het gevolgde proces, aldus *Björn Rzoska*. De Raad van State acht het denkbaar dat de indruk ontstaat dat, gezien de chronologie, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen louter voor de vorm om advies gevraagd is. Als het parlement de adviesraden serieus neemt, kan het daar niet zomaar aan voorbijgaan. Gezien nog een groot deel van het woonpatrimonium energiezuiniger kan gemaakt worden, gezien de regering werkt aan kernversterking, gezien ze ervoor ijvert om leegstaande panden terug te laten bewonen, is wat de heer Lantmeeters aankaart terecht. De regeling staat volgens het lid (mogelijks) haaks op die regeringsdoelstellingen.

De ralingregeling zal niet per se de afschaffing van de federale regeling veroorzaken, maar het lid heeft wel enkele vragen bij de rapportering. Hoe worden rulings publiek gemaakt en hoe zal de nieuwe dienst rapporteren aan het Vlaams Parlement?

Hoewel minister *Annemie Turtelboom* altijd voorstander van rulings was, was ze in het begin voorzichtig om daarvoor een dienst op te richten met ambtenaren die zelf niet over dossiers beslissen. Ook als er niet genoeg dossiers zouden zijn, zou dergelijke dienst geen efficiënt besteed geld zijn. Een nieuwe codex met nieuwe procedures, een verregaande automatisering, vergt echter, zeker in het begin, geregeld bijsturingen. Alles is klaar om te starten met een dienst voor niet-gemengde rulings op het moment van de publicatie in het Belgisch Staatsblad. Voor een gemengde raling moet er na het protocolakkoord eerst nog een besluit komen van de Vlaamse Regering dat de datum van inwerkingtreding bepaalt. Ook de voorbereidingen voor dat akkoord zitten op schema, de afspraken tussen de minister en federaal minister Van Overtveldt en de beide administraties lopen vlot. Minister Turtelboom verwacht dat de meeste rulings gemengd zullen zijn. De minister had al verteld dat in afwachting van een ralingregeling interpretatieve vragen en de antwoorden daarop op de website gepubliceerd worden. In het ontwerp staat dat ook de beslissingen van de rulings op de website gepubliceerd zullen worden. De parlementsleden kunnen ze daar raadplegen, maar de belastingplichtige kan ook nagaan hoe de dienst antwoordde in de voorbije gevallen.

Wie geen weet had van een geërfd goed en het nadien met de beste bedoelingen aangeeft, krijgt de sympathie van iedereen. Voor overmacht zijn er altijd uitzonderingen mogelijk. Wat meer en meer opduikt zijn spijtoptanten. Dat zijn mensen die gedwongen door strengere verdragen, betere (internationale) gegevensuitwisseling, alsnog beslissen iets aan te geven. Daarvoor hanteert Vlaanderen boetes gelijk aan die van de Bijzondere Belastinginspectie. Als de boetes geschrapt worden, heeft iemand in dergelijk geval geen reden om het dossier te vervolledigen. Het volledig schrappen van de boetes, met de beste bedoelingen, zou net misbruik in de hand kunnen werken. Het gaat ook niet op om te zeggen dat de boetes voorheen kwijtgescholden werden. Onder het federale systeem werden er immers altijd nalatigheidsintresten betaald. Die werden nooit kwijtgescholden. Dat maakt dat in elk mogelijk geval het nieuwe systeem goedkoper uitkomt voor de belastingplichtige. Misschien is het een goed idee die vergelijking eens aan het parlement te bezorgen. Dat alles neemt niet weg dat de minister openstaat voor opmerkingen, zeker omdat de codex nieuw is. De Raad van State mag dan wel zeggen te weinig tijd gehad te hebben, het eerste debat over de una via-regeling dateert van zes maanden geleden. Het is dus zeker geen verrassing dat een eerste oplossing, die misschien nog niet volledig is, deel uitmaakt van het ontwerp.

De minister tracht nieuwe bepalingen altijd af te stemmen op wat al geregeld is in andere decreten, maar alleen als er inhoudelijk een verband is. Zo geldt bijvoorbeeld volgens artikel 4 de vrijstelling van de verkrottingsheffing niet meer voor monumenten. Voor de definitie van bouwgrond is dat niet gebeurd omdat het niets te maken heeft met ruimtelijke ordening.

De onafhankelijkheid van de rulingdienst is gegarandeerd. Het zijn immers geen ambtenaren van VLABEL die dagdagelijks dossiers afhandelen die ook over de individuele dossiers zullen beslissen. Het klopt voorts dat heel wat bepalingen gewoon verduidelijkingen zijn om misinterpretaties weg te werken.

Jos Lantmeeters verduidelijkt aan Bart Van Malderen dat een opschorting van straf een vonnis is als een ander. Vanaf het moment dat het Openbaar Ministerie beslist te vervolgen is er geen administratieve vervolging meer mogelijk, volgens het ontwerp. De openbaarheid en de onafhankelijkheid van de rulingcommissie functioneren volgens het federale voorbeeld en zijn voor de spreker momenteel voldoende gewaarborgd. De minister acht ambtshalve vrijstelling van boetes mogelijk in het geval van overmacht. Toch heeft het ontwerp het over een boete van 10 percent als iemand spontaan en binnen de tien maanden na overlijden, ongeveer de termijn waarbinnen VLABEL van derden informatie krijgt, of die zelf verzamelt, een vergetelheid aangeeft, wat voor de spreker te hoog is. Met zijn amendementen wil sp.a nu elke verhoging of boete schrappen, wat voor de spreker niet alleen de deur openzet voor misbruiken, maar zich ook tegen de belastingplichtige kan keren. Als uitstel kan zonder boete, zal iedereen dat vragen en wordt de termijn van vier maanden, die de regel is, nutteloos. VLABEL zal dan weer geneigd zijn om bij een toevloed aan uitstelaanvragen dat uitstel aan iedereen te weigeren. Uitstel van betaling betekent immers iedereen krediet verlenen. Zijn fractie is wel voor een vermenselijking van de boeteregeling maar niet voor het complete loslaten van elke regel.

Voor *Bart Van Malderen* is rapporteren aan een parlement ruimer dan de parlementsleden verwijzen naar de website waar ze de individuele rulings kunnen lezen. Het parlement moet ook een evaluatie van de werking krijgen en een overzicht van waar de regelgeving tekortschiet. Zo kan het parlement het regeringsbeleid controleren.

Dat bouwgrond in het ene beleidsdomein anders gedefinieerd wordt dan in het andere, zo er geen verband is tussen beide, kan tot begripsverwarring bij de burger leiden. Hij dringt dus aan op consistentie in de regelgeving. Voorts vraagt hij de minister te antwoorden op zijn vraag of een terrein met een zonevreemd bedrijfsgebouw in woongebied dat niet met eenvoudige ingrepen tot woning kan omgevormd worden, door het ontwerp onder het fiscale regime van bouwgrond valt.

De minister verschuilt zich achter wat ze spijtoptanten noemt om mensen die gewoon niet op de hoogte zijn van een deel van de geërfde goederen, te treffen. De particulier moet die gegevens binnen de vier maanden leveren terwijl VLABEL zelf zegt daarvoor tien maanden nodig te hebben. Dat is voor het lid compleet onredelijk. Doel van zijn amendementen is dus geen vrijbrief geven of gratis krediet verschaffen, maar de mogelijkheid bieden om gemotiveerd van die termijn af te wijken voor particulieren die niet de bedoelingen hebben die Jos Lantmeeters of minister Turtelboom hen toedichten.

Minister *Annemie Turtelboom* begrijpt dat sommigen, omdat ze er geen weet van hebben, goederen zoals levensverzekeringen niet aangeven. In die gevallen zou het legitiem zijn om geen boete op te leggen, maar dat is niet zo gemakkelijk in regelgeving te vatten. Met de amendementen van de sp.a, hoe nobel ook bedoeld, staat de deur open voor sommigen die delen van de erfenis willen achterhouden, in de hoop dat de overheid er niet achter komt en in de overtuiging dat ze er niet

voor beboet worden. Nogmaals wijst ze erop dat bovenop de federale boetes nalatigheidsintresten kwamen.

Als een term in twee decreten anders gedefinieerd wordt, is de enige oplossing voor wat Bart Van Malderen aankaart, een andere term gebruiken, iets als 'te bebouwen oppervlakte'. Wat dan ook weer verwarring kan scheppen. Ze heeft begrip voor de opmerking, maar ziet niet onmiddellijk een oplossing.

Als er op de website rulings staan, waar het parlement het niet mee eens is, is het tijd om de decreten aan te passen. Dat betekent immers dat de wetgeving te veel interpretatieruimte geeft aan de belastingdienst. De minister is niet tegen een kwalitatieve rapportage maar acht het efficiënter dat parlementsleden, zo ze vragen hebben bij adviezen of uitspraken van VLABEL, die aan de minister stellen.

3. Artikelsgewijze bespreking

Er worden 13 amendementen ingediend. Voor de tekst en de verantwoording van de amendementen verwijzen we naar het parlementaire document (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 369/2).

Amendementen nr. 1 tot en met 5, 10, 12 en 13 werden namens de meerderheidsfracties ingediend door Lionel Bajart, Jos Lantmeeters, Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Paul Van Miert.

Amendementen nr. 6 tot en met 9 en 11 werden namens de sp.a-fractie ingediend door Jan Bertels en Bart Van Malderen.

Alle amendementen van de meerderheidsfracties werden aangenomen met 6 stemmen voor bij 3 onthoudingen. De amendementen van de sp.a-fractie werden verworpen met 3 stemmen voor en 6 stemmen tegen.

Alle artikelen met uitzondering van artikel 34 werden, zoals geamendeerd aangenomen met 6 stemmen voor bij 3 onthoudingen. Artikel 34 werd aangenomen met 6 stemmen voor en 3 stemmen tegen.

Door de invoeging bij amendement van vier nieuwe artikelen, worden de artikelen van het ontwerp hernummerd in de tekst aangenomen door de commissie.

4. Eindstemming

Het gehele ontwerp van decreet wordt, zoals geamendeerd, aangenomen met 6 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Jan HOFKENS,
voorzitter

Jos LANTMEETERS,
verslaggever

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het zesde lid, 5°, wordt punt d) vervangen door wat volgt:

“d) een verkrijging door een persoon die met de overledene of de schenker een verwantschapsband had of heeft die voortkomt uit gewone adoptie, maar uitsluitend als daarvoor de nodige bewijsstukken worden aangebracht en als:

- 1) het adoptiekind een kind is van de partner van de adoptant;
- 2) het adoptiekind op het ogenblik van de adoptie onder de voogdij was van de openbare onderstand of van een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of van een vergelijkbare instelling binnen de Europese Economische Ruimte, of wees was van een voor het vaderland gestorven vader of moeder;
- 3) het adoptiekind, vóór de leeftijd van eenentwintig jaar, gedurende drie achtereenvolgende jaren hoofdzakelijk van de adoptant, of van de adoptant en zijn partner samen, de hulp en verzorging heeft gekregen die kinderen normaal van hun ouders krijgen;
- 4) het kind geadopteerd is door een persoon van wie al de afstammelingen voor het vaderland gestorven zijn;”;

2° aan het achtste lid, 2°, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“De aanhorigheden, vermeld in het twaalfde lid, 2°, worden in voorkomend geval geacht deel uit te maken van de gezinswoning.”;

3° aan het twaalfde lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° bouwgrond: een perceel grond dat stedenbouwkundig bestemd is tot woningbouw of een onroerend goed dat ermee wordt gelijkgesteld. Het geheel of het gedeelte van een gebouw dat, pas na de uitvoering van andere werken dan normale herstellings- of onderhoudswerken, kan dienen tot huisvesting van een gezin of een persoon, met in voorkomend geval de aanhorigheden die tegelijk met het gebouw worden verkregen, wordt met een bouwgrond gelijkgesteld.”.

Art. 3. In artikel 2.1.5.0.1, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden punt 4° en 5° vervangen door wat volgt:

“4° 50% van de onroerende voorheffing gedurende vijf jaar voor gebouwde onroerende goederen waarvoor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning is ingediend na 31 december 2012 en die op 1 januari van het aanslagjaar ten hoogste een E-peil hebben volgens de volgende tabel:

datum aanvraag stedenbouwkundige vergunning	E-peil nieuwbouw
vanaf 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013	E50
vanaf 1 januari 2014 tot en met 31 december 2015	E40
vanaf 1 januari 2016	E30

;

- 5° 100% van de onroerende voorheffing gedurende vijf jaar voor gebouwde onroerende goederen waarvoor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning is ingediend na 31 december 2012 en die op 1 januari van het aanslagjaar een E-peil hebben volgens de volgende tabel:

datum aanvraag stedenbouwkundige vergunning	E-peil nieuwbouw
vanaf 1 januari 2014 tot en met 31 december 2015	E30
vanaf 1 januari 2016	E20

“;

- 2° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Alleen de gebouwde onroerende goederen waarvoor het vereiste E-peil voor het gebouw als geheel is bepaald, komen in aanmerking voor de verminderingen, vermeld in het eerste lid. De verminderingen worden alleen toegekend als het gaat om nieuwbouw als vermeld in artikel 1.1.1, §2, 110°, van het Energiebesluit van 19 november 2010.”

Art. 4. In artikel 2.3.4.2.1, §3, van hetzelfde decreet, wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het vierde lid bedraagt de belasting 61,50 euro voor:

- 1° de luchtvaartuigen en boten die tien jaar of ouder zijn;
- 2° de zelfbouwvliegtuigen, met uitzondering van de zelfbouwvliegtuigen die worden geacht in het verkeer te zijn gesteld door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven en verenigingen zonder winstgevend doel, met leasingactiviteiten;
- 3° de paramotoren, met uitzondering van de paramotoren die worden geacht in het verkeer te zijn gesteld door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven en verenigingen zonder winstgevend doel, met leasingactiviteiten.”

Art. 5. In artikel 2.5.6.0.2, §1, van hetzelfde decreet wordt punt 2° opgeheven.

Art. 6. In artikel 2.7.3.2.2 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “vermeld in artikel 2.7.3.3.1, tweede lid” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 2.7.3.4.1, tweede lid.”

Art. 7. Artikel 2.7.3.4.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.7.3.4.2. De schulden van de erflater die op de dag van het overlijden bestaan, worden forfaitair bepaald op 1500 euro.

In afwijking van het eerste lid wordt het forfait voor de schulden van de gemeenschap bepaald op 3000 euro als de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap. Hiervan kan de helft in het passief van de nalatenschap worden opgenomen.

Het forfait, vermeld in het eerste lid, en het forfait, vermeld in het tweede lid, kunnen niet gecombineerd, noch gecumuleerd worden.

De schulden die specifiek zijn aangegaan om onroerende goederen te verwerven of te behouden, zijn uitgesloten uit het forfaitaire bedrag, vermeld in het eerste en tweede lid.

Het bedrag van de begrafeniskosten wordt forfaitair bepaald op 6000 euro. Deze bepaling geldt niet als de erflater een uitvaartverzekering heeft afgesloten.

De bedragen, vermeld in het eerste, tweede en vijfde lid, zijn gekoppeld aan de schommelingen van het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk. De bedragen worden jaarlijks op 1 januari aangepast op basis van een coëfficiënt die verkregen wordt door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers van het jaar dat voorafgaat aan het jaar, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2014. Na de toepassing van die coëfficiënt worden de bedragen afgerond op de cent.

De aangevers kunnen, in afwijking van het eerste, tweede en vijfde lid, ervoor kiezen om de werkelijke schulden of werkelijke begrafenis kosten te bewijzen met een verklaring in de aangifte van nalatenschap.”.

Art. 8. Artikel 2.7.3.5.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.7.3.5.2. Voor de toepassing van artikel 2.7.4.1.1 worden niet-specifieke schulden en begrafenis kosten eerst aangerekend op de goederen, vermeld in artikel 2.7.4.2.2, vervolgens op de roerende goederen en ten slotte op de onroerende goederen.

De schulden, waarvan wordt bewezen dat ze specifiek werden aangegaan om bepaalde goederen te verwerven of te behouden, worden aangerekend op de desbetreffende categorie van goederen, vermeld in artikel 2.7.4.1.1, §2, en artikel 2.7.4.2.2, §1. Wanneer een bepaalde categorie van goederen ontoereikend is voor de volledige aanrekening van een specifieke schuld, wordt het overblijvende gedeelte van de schuld aangerekend zoals een niet-specifieke schuld.

Als de langstlevende partner een deel verkrijgt in de gezinswoning, wordt zijn aandeel in de schulden van de nalatenschap, die specifiek zijn aangegaan om de gezinswoning te verwerven of te behouden, eerst aangerekend op de waarde van zijn deel in de gezinswoning. Wanneer zijn deel in de gezinswoning ontoereikend is voor de aanrekening van de volledige schuld, wordt het overblijvende gedeelte aangerekend zoals een specifiek onroerende schuld. Alle andere schulden van de langstlevende partner volgen, naargelang het geval, de toerekening voorzien in het eerste lid of het tweede lid, en worden pas in laatste instantie aangerekend op de waarde van zijn deel in de gezinswoning.”.

Art. 9. In artikel 2.7.4.2.2, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° familie van de erflater of de aandeelhouder als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:

- a) de partner van de erflater of aandeelhouder, waarbij het begrip partner voor de aandeelhouder op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- b) de verwanten in rechte lijn van de erflater of aandeelhouder, alsook hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- c) de zijverwanten van de erflater of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- d) de kinderen van broers en zussen van de erflater of aandeelhouder.”.

Art. 10. In artikel 2.8.4.1.1, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° wordt het woord "schenkingen" vervangen door de woorden "een verkrijging";
- 2° in punt 2° worden de woorden "schenkingen aan" vervangen door de woorden "een verkrijging door".

Art. 11. In artikel 2.8.4.2.1, tabel I, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "tarief in rechte lijn en tussen partners" vervangen door de woorden "verkrijging in rechte lijn en tussen partners".

Art. 12. In artikel 2.8.5.0.1, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 13. In artikel 2.8.6.0.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, inleidende zin, worden de woorden "het schenkingsrecht" vervangen door de woorden "de schenkbelasting";
- 2° in paragraaf 2 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

- "4° familie van de schenker of de aandeelhouder als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:
 - a) de partner van de schenker of aandeelhouder, waarbij het begrip partner voor de aandeelhouder op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
 - b) de verwanten in rechte lijn van de schenker of aandeelhouder, alsook hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
 - c) de zijverwanten van de schenker of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
 - d) de kinderen van broers en zussen van de schenker of aandeelhouder."

Art. 14. In artikel 2.8.6.0.4, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "in artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, eerste lid," vervangen door de zinsnede "in artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5,".

Art. 15. In artikel 2.9.1.0.4, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het woord "hij" vervangen door het woord "laatstgenoemde".

Art. 16. In artikel 2.9.3.0.2, §1, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "perceel grond dat stedenbouwkundig tot woningbouw is bestemd" vervangen door het woord "bouwgrond".

Art. 17. In artikel 2.9.4.2.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° de verkrijger van een woning of een gedeelte daarvan of zijn echtgenoot mag niet voor de geheelheid volle of blote eigenaar zijn van een onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of bestemd is. Er wordt evenwel geen rekening gehouden met de onroerende goederen die geheel of gedeeltelijk tot bewoning worden aangewend of bestemd zijn en die door de verkrijger of zijn echtgenoot uit de nalatenschap van een bloedverwant in de opgaande lijn zijn verkregen;”;

2° in paragraaf 3 wordt tussen de woorden “de” en “akte van verkrijging” telkens het woord “authentieke” ingevoegd.

Art. 18. In artikel 2.9.4.2.4, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “verkopen uit de hand en bij authentieke akte” vervangen door de zinsnede “overdrachten ten bezwarende titel, uit de hand en bij authentieke akte, met uitsluiting van de inbrengen, vermeld in artikel 115bis van het federale Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten”.

Art. 19. In artikel 2.9.4.2.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) in het derde lid wordt het woord “grootte” vervangen door het woord “omvang”;
- b) aan het vierde lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Een overdracht onder bezwarende titel die aan het verdeelrecht is onderworpen, wordt niet beschouwd als een overdracht onder bezwarende titel als vermeld in het eerste lid.”;

2° in paragraaf 2, tweede zin, worden de woorden “op het kantoor in het gebied waar de goederen liggen” vervangen door de woorden “bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie”.

Art. 20. In artikel 2.9.5.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, eerste zin, wordt de zinsnede “op voorwaarde dat de nieuwe aankoop een vaste datum heeft gekregen binnen twee jaar vanaf de datum van de registratie van de akte of het geschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een van de volgende handelingen:” vervangen door de zinsnede “op voorwaarde dat de authentieke akte van de nieuwe aankoop is verleden binnen twee jaar na de datum van het verlijden van de authentieke akte die aanleiding heeft gegeven of geeft tot een van de volgende handelingen:”;

2° aan het eerste lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Als de authentieke akte van vervreemding geen aanleiding geeft tot een van de voormelde handelingen omdat de vervreemding onderworpen is aan een niet-vervulde opschortende voorwaarde, wordt de termijn van twee jaar gerekend vanaf de datum van de registratie van de authentieke akte of het geschrift dat aanleiding heeft gegeven of geeft tot een van de handelingen, vermeld in 1° of 2°.”.

Art. 21. In artikel 2.9.6.0.1, zevende lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede “artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, tweede lid” vervangen door de zinsnede “artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, vierde lid”.

Art. 22. Aan artikel 2.10.3.0.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een zevende lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Dit artikel is alleen van toepassing als de verdeling of afstand is overeengekomen uiterlijk op 31 december 2014.”.

Art. 23. In artikel 2.10.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 24. In artikel 3.3.1.0.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

2° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid is de termijn voor de indiening van de aangifte, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, ingeval van verval van de nalatenschap aan de Staat overeenkomstig artikel 768 van het Burgerlijk Wetboek, vier maanden vanaf de inbezitstelling, vermeld in artikel 770 van hetzelfde wetboek.”.

Art. 25. In artikel 3.3.1.0.6, laatste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede “vermeld in het eerste lid, 4°” vervangen door de zinsnede “vermeld in het eerste lid, 5°”.

Art. 26. Aan artikel 3.3.1.0.8, §1, 14°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt j) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“j) de vrijstelling, vermeld in artikel 2.7.4.1.1, §2, derde lid.”.

Art. 27. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De ontheffing, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt toegestaan met voorbehoud van 10 euro op de ontbonden overeenkomst.

Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het bedrag aan registratiebelasting dat te veel is geheven overeenkomstig artikel 2.8.5.0.1, §1, derde lid, op voorwaarde dat een verzoek is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin het kind geboren is.”;

2° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het bedrag aan registratiebelasting dat meer bedraagt dan het verkooprecht, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, op voorwaarde dat een verzoek is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin het recht tot teruggave is ontstaan. In het verzoek tot teruggave moet worden aangetoond dat de woning die de toepassing van het verlaagde tarief van artikel 2.9.4.2.1, §1, heeft verhinderd, uiterlijk een jaar na de datum van de authentieke akte van verkrijging van de andere woning volledig en ten bezwarende titel is vervreemd, en dat er een causaal verband bestaat tussen die vervreemding en de verkrijging. Bovendien moet in het verzoek tot teruggave worden voldaan aan de verplichting, vermeld in artikel 3.12.3.0.1, §1 en §3, derde lid.”;

3° in paragraaf 3, eerste lid, tweede zin, wordt de zinsnede “op voorwaarde dat de verkoop of de verdeling vaste datum heeft gekregen uiterlijk twee jaar, of vijf jaar in geval van aankoop van een bouwgrond, na de datum van de authentieke akte van de nieuwe aankoop” vervangen door de zinsnede “op voorwaarde dat de authentieke akte van de verkoop of de verdeling is verleden binnen twee jaar, of vijf jaar in geval van de aankoop van een bouwgrond, na de datum van het verlijden van de authentieke akte van de nieuwe aankoop”;

4° aan paragraaf 3, zesde lid, 1°, worden de woorden “of in een afzonderlijk verzoek tot teruggave” toegevoegd;

5° in paragraaf 3 wordt het zevende lid opgeheven;

6° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan het verkooprecht, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, op voorwaarde dat een verklaring, ondertekend door de verkrijger, waarin de bepalingen, vermeld in artikel 3.12.3.0.1 en vereist voor het bekomen van het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, voorkomen, is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting opeisbaar werd.”;

7° in paragraaf 6, 1°, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 28. In artikel 3.10.5.1.3, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede “bij de toepassing van artikel 2.9.4.2.4, §4, artikel 2.9.4.2.5 en artikel 2.9.4.2.6” vervangen door de zinsnede “bij de toepassing van artikel 2.9.4.2.4, §4, artikel 2.9.4.2.5, artikel 2.9.4.2.6 en artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, 8° en 9°”.

Art. 29. In artikel 3.12.3.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 4°, wordt tussen de zinsnede “artikel 2.10.3.0.2,” en de zinsnede “artikel 2.10.6.0.1,” de zinsnede “artikel 2.10.4.0.1, tweede lid,” ingevoegd;

2° in paragraaf 3, eerste lid, 2°, worden tussen de woorden “de verkrijger” en de woorden “de onroerende goederen” de woorden “of zijn echtgenoot” ingevoegd;

3° in paragraaf 3, eerste lid, 2°, worden de woorden “een redelijke termijn en uiterlijk” opgeheven;

4° in paragraaf 3, eerste lid, 2°, wordt tussen de woorden “de” en “akte van verkrijging” het woord “authentieke” ingevoegd;

5° in paragraaf 3, tweede lid, 2°, worden de woorden “een redelijke termijn en uiterlijk” opgeheven;

6° in paragraaf 5, eerste lid, tweede zin, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° in voorkomend geval, de voornaam en achternaam van de medeaandeelhouders van de schenker en hun graad van verwantschap met de schenker;”.

Art. 30. In artikel 3.18.0.0.1, §5, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 31. In artikel 3.18.0.0.2 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 32. Aan artikel 3.18.0.0.7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De belastingverhoging, vermeld in het eerste lid, wordt verminderd tot 10% van de erdoor verschuldigde aanvullende rechten als een erfgenaam, legataris of begiftigde uit eigen beweging, en binnen tien maanden na hetzij het overlijden, hetzij de start van de aangiftetermijn zoals berekend overeenkomstig artikel 3.3.1.0.6, derde of vierde lid, een goed dat in afwijking van artikel 3.3.1.0.8 niet was opgenomen in de aangifte, alsnog aangeeft.”.

Art. 33. Artikel 3.18.0.0.8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.18.0.0.8. Als wordt vastgesteld dat de aangegeven waarde van de aangegeven goederen te laag is, is een belastingverhoging verschuldigd, conform de onderstaande tabel:

verhouding van het tekort in % ten opzichte van de aangegeven waarde van het goed		belastingverhoging in % van de aanvullende rechten
Vanaf	tot	
10	25	5
25	50	10
50	100	15
100		20

In afwijking van het eerste lid, wordt de belastingverhoging in voorkomend geval verminderd tot 10% van de erdoor verschuldigde aanvullende rechten als een erfgenaam, legataris of begiftigde uit eigen beweging, en binnen tien maanden na hetzij het overlijden, hetzij de start van de aangiftetermijn zoals berekend overeenkomstig artikel 3.3.1.0.6, derde of vierde lid, voor een goed dat in afwijking van artikel 3.3.1.0.8 voor een te lage waarde was opgenomen in de aangifte, alsnog een hogere waarde aangeeft.”.

Art. 34. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt 7°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7°/1 de verkrijger, als het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, vervalt bij gebrek aan vervreemding van het onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of is bestemd en waarmee voor de toepassing van artikel 2.9.4.2.1, §2, 3° en 4°, geen rekening is gehouden binnen de termijn, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §3, 1°;”.

Art. 35. Aan titel 3, hoofdstuk 18, van hetzelfde decreet wordt een artikel 3.18.0.0.17 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3.18.0.0.17. Zonder afbreuk te doen aan de geldigheid van de bestuurs- of gerechtelijke handelingen, verricht met het oog op de vestiging of de invordering van de belastingschuld, wordt de mogelijkheid om een administratieve geldboete of een belastingverhoging als vermeld in dit hoofdstuk, op te leggen of in te vorderen en het verloop van de verjaring van de vordering tot voldoening ervan geschorst als het Openbaar Ministerie de strafvordering overeenkomstig artikel 3.15.1.0.1 uitoefent. De aanhangigmaking bij de correctionele rechtbank maakt het opleggen van of het invorderen van een administratieve geldboete of een belastingverhoging definitief onmogelijk. Daarentegen maakt de beschikking van buitenvervolginstelling een einde aan de schorsing.

Zodra een administratieve geldboete of een belastingverhoging, opgelegd met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk, definitief is geworden, vervalt de strafvordering.”.

Art. 36. Aan titel 3 van hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk 22 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 22. Voorafgaande beslissingen over de materies en bepalingen vervat in deze codex”.

Art. 37. Aan titel 3 van hetzelfde decreet worden aan hoofdstuk 22, toegevoegd bij artikel 36, een artikel 3.22.0.0.1 en 3.22.0.0.2 toegevoegd, die luiden als volgt:

“Art. 3.22.0.0.1. §1. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie spreekt zich bij voorafgaande beslissing uit over alle aanvragen die uitsluitend de toepassing van de bepalingen van deze codex betreffen.

Onder voorafgaande beslissing wordt verstaan de juridische handeling waarbij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie overeenkomstig de bepalingen die van kracht zijn, vaststelt hoe de bepaling van deze codex wordt toegepast op een bijzondere situatie of verrichting, die op fiscaal vlak nog geen uitwerking heeft gehad.

De voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

§2. De aanvraag van een voorafgaande beslissing als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt schriftelijk gericht aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Ze moet gemotiveerd zijn en volgende gegevens bevatten:

- 1° de identiteit van de aanvrager en, in voorkomend geval, die van de betrokken partijen en derden;
- 2° de volledige beschrijving van de bijzondere situatie of verrichting;
- 3° de verwijzing naar de wettelijke of reglementaire bepalingen waarop de beslissing moet slaan.

De aanvraag bevat, in voorkomend geval, een volledige kopie van de aanvragen die voor hetzelfde onderwerp zijn ingediend bij de fiscale overheden van de lidstaten van de Europese Unie of van derde staten waarmee België een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting heeft gesloten, en van de beslissingen over die aanvragen.

Zolang er geen beslissing is genomen, moet de aanvraag worden aangevuld met elk nieuw element dat betrekking heeft op de voorgenomen situatie of verandering.

De aanvraag wordt onderzocht door een besluitvormingsorgaan dat als volgt is samengesteld:

- 1° de leidend ambtenaar van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, die optreedt als voorzitter;
- 2° het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de taxatie van de erf- en registratiebelastingen;
- 3° het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de regelgeving inzake de erf- en registratiebelastingen;
- 4° maximaal vier personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie met minstens de graad van adviseur of directeur;
- 5° een personeelslid van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, dat optreedt als secretaris.

Dit besluitvormingsorgaan kan alleen geldig beslissen als minstens vijf leden aanwezig zijn. Er wordt beslist bij meerderheid van stemmen van de aanwezige leden. Als de leidend ambtenaar verhinderd is op te treden als voorzitter van een vergadering, kan het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de regelgeving inzake de erf- en registratiebelastingen, hem vervangen als voorzitter van de vergadering.

De voorafgaande beslissing, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt meegegeeld aan de aanvrager binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de indiening van de aanvraag. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie en de aanvrager kunnen in onderlinge overeenstemming deze termijn wijzigen.

Uiterlijk binnen vijftien werkdagen vanaf het ogenblik dat de aanvraag, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, volledig is, licht de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie de aanvrager in over de vastgestelde antwoordtermijn.

§3. Een voorafgaande beslissing kan niet worden genomen als:

- 1° de aanvraag betrekking heeft op situaties of verrichtingen die op fiscaal vlak al het voorwerp uitmaken van een administratieve bezwaarprocedure of van een gerechtelijke handeling tussen de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie en de aanvrager;
- 2° het nemen van een voorafgaande beslissing niet aangewezen is of zonder uitwerking is op grond van de wettelijke of reglementaire bepalingen, die in de aanvraag aangevoerd zijn;

Meer bepaald kan er geen voorafgaande beslissing worden genomen over:

- a) de belastingtarieven en de berekening van de belastingen;
- b) de bedragen en de percentages;
- c) de aangifte, het onderzoek en de controle, het gebruik van bewijsmiddelen, de aanslagprocedure, de rechtsmiddelen, de rechten en voorrechten van de Vlaamse schatkist, de termijnen, de verjaring, het beroepsgeheim, de inwerkingtreding, de aansprakelijkheid en de plichten van sommige openbare ambtenaren, andere personen of bepaalde instellingen;
- d) de bepalingen waarvoor een specifieke procedure inzake erkenning of beslissing is ingesteld;

- e) de bepalingen of gebruiken die overleg met of raadpleging van andere autoriteiten instellen en waarvoor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie niet bevoegd is om zelf of unilateraal een standpunt in te nemen;
 - f) de bepalingen die sancties, boetes, belastingverhogingen en -vermeerderingen instellen;
 - g) de forfaitaire grondslagen van aanslag;
- 3° de aanvraag betrekking heeft op de toepassing van de codex betreffende invordering en vervolgingen.

§4. Behoudens in de gevallen waarin het voorwerp van de aanvraag dat rechtvaardigt, wordt de beslissing getroffen voor een termijn die niet langer mag zijn dan vijf jaar.

De voorafgaande beslissing bindt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie voor de toekomst, behalve:

- 1° als de voorwaarden waaraan de voorafgaande beslissing is onderworpen, niet vervuld zijn;
- 2° als blijkt dat de situatie of de verrichtingen door de aanvrager onvolledig of onjuist omschreven zijn, of als essentiële elementen van de verrichtingen niet zijn verwezenlijkt op de wijze die de aanvrager omschreven heeft;
- 3° ingeval van wijziging van bepalingen van de verdragen, van het unierecht of van het interne recht die van toepassing zijn op de door de voorafgaande beslissing beoogde situatie of verrichting;
- 4° als blijkt dat de voorafgaande beslissing niet in overeenstemming is met de bepalingen van de verdragen, van het unierecht of van het interne recht;
- 5° als de voornaamste gevolgen van de situatie of de verrichtingen gewijzigd zijn door toedoen van de aanvrager. In dat geval heeft de intrekking van de voorafgaande beslissing uitwerking vanaf de dag van de aan de aanvrager ten laste gelegde feiten.

Elke aanvraag die ingediend is bij de fiscale overheden van een lidstaat van de Europese Unie of een derde staat als vermeld in paragraaf 2, tweede lid, tijdens de periode waarin de voorafgaande beslissing wordt toegepast, alsook elke beslissing die daarmee verband houdt, moeten onverwijld worden meegedeeld aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie met het oog op de toepassing van dit artikel.

§5. De voorafgaande beslissingen worden op anonieme wijze gepubliceerd op de website van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Art. 3.22.0.0.2. §1. Met betrekking tot de toepassing van de bepalingen van deze codex, verstrekt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie een bindend advies tot voorafgaande beslissing als vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §1, tweede lid, aan de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken over alle aanvragen inzake situaties of verrichtingen, die deels onder haar bevoegdheid en deels onder de bevoegdheid van de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken vallen.

Het bindend advies tot voorafgaande beslissing, afgeleverd in toepassing van het eerste lid, heeft ten aanzien van de aanvrager dezelfde waarde als de voorafgaande beslissing, vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §1, tweede lid.

Het bindend advies tot voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

§2. De aanvraag van een voorafgaande beslissing als vermeld in paragraaf 1 moet schriftelijk gericht worden aan hetzij de bevoegde entiteit van de Vlaamse adminis-

tratie, hetzij de Federale Overheidsdienst Financiën overeenkomstig artikel 21 van de wet van 24 december 2002 tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelastingen en tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken.

Het bindend advies, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt verstrekt door het besluitvormingsorgaan, vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §2, vierde lid, en op de wijze vermeld in dat lid.

§3. De bepalingen van artikel 3.22.0.0.1, §3 tot en met §5, zijn van overeenkomstige toepassing op dit artikel.

Art. 38. In punt 5° van artikel 5.0.0.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "artikel 35, eerste lid (als het geen betrekking heeft op de registratiebelasting), tweede, derde en vijfde lid" vervangen door de zinsnede "artikel 35, eerste en vijfde lid (als die leden geen betrekking hebben op de registratiebelasting), artikel 35, tweede en derde lid".

Art. 39. In bijlage 1, concordantietabel 1, tabel 18, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de rij

“

Art. 63 ¹ , tweede en derde lid	Art. 3.12.3.0.1, §1, 2°, en §3, derde lid
--	---

”

vervangen door de rijen

“

Art. 63 ¹ , tweede lid	Art. 3.12.3.0.1, §1, 2°, en §3, derde lid
Art. 63 ¹ , derde lid	Opgeheven

”

Art. 40. In bijlage 1, concordantietabel 2, tabel 18, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de rij

“

Art. 3.12.3.0.1, §3, derde en vierde lid	Art. 63 ¹ , tweede en derde lid, en art. 72
--	--

”

vervangen door de rij

“

Art. 3.12.3.0.1, §3, derde en vierde lid	Art. 63 ¹ , tweede lid en art. 72.
--	---

”

Art. 41. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- 1° artikel 3, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2016;
- 2° artikel 4, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2015;
- 3° artikel 5, dat in werking treedt op 1 januari 2016;
- 4° artikel 37, voor wat betreft het toegevoegde artikel 3.22.0.0.2, dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.